

تأثیر قوانین جدید بر روی کشاورزان

شرکت‌ها باید تا سال ۲۰۲۵ بر اساس قوانین جدید زنجیره‌های تامین خود را به طور کامل ترسیم و اظهار کنند.

این قوانین شامل دستورالعمل بررسی پایداری شرکتی (CSDDD) و مقررات طراحی سازگار با محیط زیست برای محصولات پایدار (ESPR) اتحادیه اروپا می‌شود.

قوانین جدید کسب و کارها را وادار به حذف کار اجباری از زنجیره‌های تامین کرده و ادعاهای موجود درباره محصول قابل تایید خواهد بود. در آمریکا نیز در حال حاضر قانون پیشگیری از کار اجباری اوینورها (UFLPA) نیازمند مستندات دقیق در مورد مبدا محصول برای کالاهای وارداتی به کشور می‌باشد.

این قوانین در صنعت نساجی و پوشاک به معنای مقابله با زنجیره‌های تامین طولانی است که در طول دهه‌ها ایجاد شده‌اند. این زنجیره‌های تامین چندین قاره در سراسر جهان را پوشش می‌دهند که باعث می‌شود نظارت بر آنها دشوار و چالش برانگیز باشد. شرکت‌ها اغلب بدون وجود معیارهای صنعتی شفاف تنها بر گزارشات تکیه می‌کنند و چشم‌انداز بسیاری از این گزارش‌ها برای آنهایی که در انتهای زنجیره تامین قرار می‌گیرند یعنی کشاورزان قابل درک نیست. این پیچیدگی با تکیه صنعت به پنبه که یکی از پر کاربردترین الیاف در جهان است بیشتر هم می‌شود. بدیهی است که تمرکز این قوانین فراگیر بر

روای پنبه بوده است. بر اساس گزارش بازار مواد اولیه Textile ۲۰۲۳ Exchange، در سال ۲۰۲۲، ۲۲ درصد تولیدات الیاف در جهان یعنی مجموعاً ۲۵/۵ میلیون تن مربوط به پنبه بوده است. هرچند که گواهی‌نامه‌های پایداری مانند Fairtrade، Organic، Cotton made in

در کشورهایی مانند پاکستان و هند معمولاً کشت پنبه بر روی زمین‌های کوچک انجام می‌شود در حالی که در مزارع صنعتی بزرگ برزیل و استرالیا هزاران هکتار زمین به کشت پنبه اختصاص دارد.

این پراکندگی باعث ایجاد فضاهای خالی در ردیابی محصول می‌شود. علی‌رغم پیشرفت روش‌های ردیابی برای پیگیری مبدا محصولات هنوز بسیاری از کشاورزان در هند و پاکستان و آفریقا که بر روی زمین‌های کوچک کار

بر اساس گزارش بازار مواد اولیه Textile ۲۰۲۳ Exchange، در سال ۲۰۲۲، ۲۲ درصد تولیدات الیاف در جهان یعنی مجموعاً ۲۵/۵ میلیون تن مربوط به پنبه بوده است. هرچند که گواهی‌نامه‌های پایداری مانند Fairtrade، Organic، Cotton made in (Afica/CmiA) و Better Cotton ۲۷ درصد پنبه موجود در جهان را پوشش می‌دهد اما قوانین جدید نیازمند جزییات بیشتری در مورد قابلیت ردیابی محصول هستند و از برندها می‌خواهند تا هر مرحله از تولید محصول را ثبت کنند. زنجیره‌های تامین پنبه بسیار وسیع است و در آنها شبکه‌های پراکنده‌ای شامل کشاورزان، پنبه پاک‌کن‌ها، ریسندگان، تولیدکنندگان پارچه و تولیدکنندگان پوشاک اغلب در چند کشور مختلف و در شرایط بسیار متفاوت

پایگاه داده لوپ تریس آموزش دیده‌اند تا اطمینان حاصل شود که قوانین مربوط به ردیابی محصول را رعایت می‌کنند. کمپانی Better Cotton نیز یک برنامه ردیابی را به عنوان بخشی از استراتژی ۲۰۳۰ خود ارایه کرده است.

در جنوب آسیا هم نمونه‌های مشابهی در راه است که تمرکز آن‌ها بر روی استانداردهای CoC (زنجیره حضانیت) و جمع‌آوری داده‌های دیجیتال می‌باشد. این تلاش‌ها کورسوی امیدی برای میلیون‌ها کشاورزی است که بر روی زمین‌های کوچک کار می‌کنند و بیشتر آنها دارای گواهینامه‌های Better Cotton هستند. در پاکستان به تنهایی ۶۵ درصد پنبه کشور تحت لیسانس Better Cotton می‌باشد.

* لزوم همکاری

در لوپ تریس به هر کدام از کشاورزان یک کارت شناسایی اختصاص داده شده و به آنها آموزش داده می‌شود تا داده‌ها را از طریق موبایل یا وب وارد کنند و این امکان برای آنها فراهم می‌شود تا مسیر محصول پنبه خود را در طول زنجیره تامین ثبت نمایند.

با این کار جمع‌آوری دقیق داده‌ها تضمین شده و به کشاورزان این اختیار داده می‌شود تا اعضای فعال سیستم باشند و شفافیت فرایند تولید محصول را بیشتر کنند.

با این حال قابلیت ردیابی به تنهایی کافی نیست. با افزایش پایداری و انعطاف پذیری رویکرد تولید پنبه توجهات به کشاورزی ارگانیک و احیایی نیز روز به روز بیشتر می‌شود.

چندین تولیدکننده پوشاک در پاکستان برای افزایش سازگاری زنجیره تامین داخلی با پویایی بازار با کشاورزان شریک شده‌اند. راه حل اینترلوپ در این زمینه Kapas است که از پنبه ارگانیک دارای گواهینامه IC-۲ حمایت می‌کند و یک زنجیره تامین پنبه احیایی در پنجاب را توسعه می‌دهد.

چالش‌های بیشتری روبرو هستند. فریال صدیق، مدیر ارشد بازاریابی در اینترلوپ اشاره می‌کند که در حال حاضر مشتریان به دنبال پنبه‌ای هستند که از طریق برنامه‌های قابل ردیابی مانند US Cotton Trust Protocol تامین شده باشد.

با توجه به این که ۱۵ درصد پنبه جهان از هند و پاکستان تامین می‌شود، قوانین جدید می‌تواند تاثیر زیادی بر میلیون‌ها کشاورزی که به موقع خود را آماده نکرده باشند، بگذارد. ممکن است کشاورزانی که قادر به رعایت استانداردها نباشند از تجارت بین الملل کنار گذاشته شوند.

در این صورت نه تنها معیشت آنها بلکه کل زنجیره تامین نساجی که وابسته به پنبه تولید شده در این مناطق است، به خطر می‌افتد. برای کاهش این خطرات همکاری در طول زنجیره تامین لازم است که نشان می‌دهد قابلیت ردیابی نه تنها شدنی بلکه مقیاس پذیر نیز هست.

راهکار اینترلوپ در این رابطه یعنی لوپ تریس از کشاورز آغاز می‌شود و پنبه را در هر مرحله از زنجیره تامین تا رسیدن به پوشاک تکمیل شده ردیابی می‌کند.

بیش از ۵۸۰۰۰ کشاورز در پنجاب، پاکستان برای ثبت، مدیریت و آپلود داده‌ها بر روی

می‌کنند به چنین فناوری‌هایی دسترسی ندارند و از آموزش لازم برای برآورده کردن نیازهای جدید برخوردار نیستند.

* خطر عقب ماندگی کشاورزان کوچک

کشاورزان در کشورهای در حال توسعه اگر قادر به رعایت استانداردهای سختگیرانه مربوط به قابلیت ردیابی محصول نباشند، در معرض خطر عدم دسترسی به بازارهای جهانی قرار می‌گیرند.

کشاورزان صنعتی و بزرگ دارای امکانات بیشتری برای رعایت این استانداردها می‌باشند در حالی که کشاورزان کوچک‌تر با

* ایجاد یک زنجیره تامین داخلی انعطاف پذیر

مرحله گذار به سوی کشاورزی ارگانیک چالش‌های خودش را به همراه دارد. یکی از موانع مهم در این مسیر دوره ای است که کشاورزان به کشاورزی ارگانیک روی آورده اند اما هنوز گواهینامه‌های لازم را دریافت نکرده‌اند.

در این دوره معمولاً مقدار محصول کمتر است و رقابت با تولیدکنندگان پنبه معمولی در بازار برای کشاورزان دشوار می شود.

سال گذشته اینترلوپ اقدام به خرید کاپاس ارگانیک IC-1 با قیمت عالی کرد تا به جبران ضرر و زیان کشاورزان در آن دوره کمک کرده و تعهد آنها را کشاورزی پایدار حفظ کند. راهکارهای مبتنی بر فناوری برای مثال لوپ کیسان نیز به پر کردن فضاهای خالی کمک می کند.

لوپ کیسان در واقع کامل کننده لوپ تریس

است و به کشاورزان اجازه می‌دهد تا به طور مستقیم داده های مربوط به چرخه‌های عمر محصول، کیفیت آب، مختصات جی پی اس و سطح زیر کشت مزرعه را وارد کنند.

در حال حاضر یک برنامه آزمایشی که شامل ۱۵ کشاورز پنبه ارگانیک می شود نتایج مثبتی به همراه داشته و کاهش مصرف منابع را نشان داده است.

سیحان علی، یک کشاورز پنبه ارگانیک در پنجاب تجربه خود را چنین بیان می کند: ما عادت داشتیم که بدون فکر بیش از حد مورد نیاز آب و مواد شیمیایی مصرف کنیم. حالا همه چیز را اندازه گیری و ثبت می کنیم.

ما مصرف را کاهش داده ایم و اکنون محصولاتمان سالم تر و دارای اثرات زیست محیطی کمتری هستند. با وجود این که مزایای قابل ردیابی بودن محصول بدیهی است اما اجرای آن به ویژه در مورد کشاورزان با زمین‌های کوچک‌تر همچنان چالش برانگیز می باشد.

برای بسیاری از این کشاورزان هزینه به کارگیری چنین سیستم هایی می تواند یک مانع بزرگ باشد ضمن این که مقاومت در برابر فناوری های جدید به ویژه در مناطقی با سواد و مهارت دیجیتال پایین همیشه رایج است.

با این حال با همکاری های صورت گرفته از سوی برندها، دولت ها و سازمان های مردم نهاد این موانع قابل برطرف شدن هستند. حمایت مالی، آموزش و دسترسی به منابع می تواند تضمین کننده این باشد که کشاورزان فناوری مورد نیاز برای همگام شدن با استانداردهای جهانی را به کار بگیرند.

* افزایش مقیاس سیستم های ردیابی

با رشد و تکامل صنایع نساجی و پوشاک، قابلیت ردیابی محصول به یک عامل کلیدی در تضمین شیوه های اخلاقی و پایدار تبدیل می شود.

فناوری هایی نظیر بلاک چین، سنسورهای اینترنت اشیا و هوش مصنوعی می تواند به بهبود سیستم های ردیابی کمک کرده و آنها را برای کشاورزان در سراسر جهان مقرون به صرفه و دسترس پذیر کند.

شرکت هایی که فعالانه به خطرات اجتماعی و زیست محیطی موجود در زنجیره تامین خود می پردازند، از جایگاه بهتری در چشم انداز نظارتی جدید برخوردار خواهند بود. شرکت هایی که نیازهای تمامی سهامداران از جمله کشاورزان و جوامعی که در آن فعالیت می کنند را مد نظر قرار می دهند، در مسیر ایجاد زنجیره های تامین انعطاف پذیر و مبتنی بر هدف پیشرو خواهند بود.

مرجع:

Noor Jehan Sadigh, "The impact of new regulations on farmers", WTIN, October 2024

تهیه و تنظیم: مهدیه درویش کوشالی

آگهی فروش

فروش ۱۲ عدد رینگ ریسندگی چینی ارفانجی مدل

EMJ 178 JL دست دوم در حال کار،

۱۰۰۸ اسپیندل با داف اتوماتیک تولید سال ۲۰۱۱

در حال کار با سرعت ۱۶۵۰۰ RPM

مجهز به عینکی قطر ۴۰ میلی متر بر کر

به همراه عینکی قطر ۴۷ بر کر به تعداد لازم

برای ۵ عدد رینگ، به صورت کاملاً نو

تلفن تماس: ۰۹۱۲۲۱۳۴۶۸۳